

Jazzis

Swing! $\text{♩} = \text{♩}^3$

Komp. Krzysztof Zgraja

mf

Muzyka jazzowa jest trwałym elementem historii naszej kultury muzycznej. Powstała na kontynencie amerykańskim, połączyła doświadczenia wielu wcześniejszych form i osiągnięć wyrazowych języka muzyki z różnych kontynentów.

W jej historii flet nie zajmuje miejsca nienajważniejszego. Flet, skromny w swojej "krzykliwości" i głośności, nie mógł dynamicznie konkurować z saksofonem, puzonem czy trąbką.

Flet (także altowy) znalazł swoje ważne miejsce w jazzie raczej w obszarach emocji i barwy dźwięku, a także w wysokiej wirtuozerii technicznej..

Dopiero użycie mikrofon pokazało właściwe cechy interpretacyjne i niuanse "przekazu" tego, niekoniecznie delikatnego, instrumentu. Grać zawodowo jazz na flecie jest darem dla wybranych, darem z gwarantowanym sukcesem u słuchaczy, ale wymaga nieprzeciętnej "inwestycji" w opanowanie wszystkich tajemników tego instrumentu.

Granie muzyki jazzowej wymaga szczególnej dyscypliny artykulacyjnej i rytmicznej (swing), a stosowano ją już podobnie w epoce/technice *note inégale*, czyli "nierównego" grania ósemek.

Stylistycznie właściwe granie w stylu jazzowym wymaga uprzednio niezwykle aktywnego słuchania nagrań mistrzów tego gatunku (szczególnie epoki Swingu i Bebopu).

Najistotniejszą jednak cechą muzykowania jazzowego jest umiejętność improwizacji, tzn. tworzenia własnej melodyki do ściśle podanego ciągu akompaniamentu harmonicznego-rytmicznego.

Jeśli chce się osiągnąć autentyczny sukces w graniu jazzu, należy zwielokrotnić swoje umiejętności techniczno-wyrazowe, aż do najwyższego, możliwego poziomu. Można też grać jazz dla samego poczucia "swingowania".